

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4028

4 PAGINI — 20 BANI

Simbătă 28 aprilie 1962

IERI S-AU DESCHIS ÎN CAPITALĂ LUCRĂRILE SESIUNII EXTRAORDINARE A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale este consacrată unui mare eveniment istoric în viața poporului nostru: terminarea colectivizării agriculturii în Republica Populară Română socialistă și învins definitiv la orașe și sate. (Aplauze puternice, îndelungate).

Această victorie ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țăranăască și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărănimii colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvîrșirea construirii societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului. (Aplauze puternice).

Sectorul socialist din agricultură deține astăzi 96 la sută din suprafața arabilă și 93,4 la sută din suprafața agricolă a țării; gospodăriile colective cuprind 3.291.300 de familii, aproape totalitatea familiilor țărănești. Obiectivul stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii a fost realizat cu aproape 4 ani înainte de termen. (Aplauze puternice).

Permiteți-mi tovarăși ca, de la tribuna acestei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al guvernului, să felicit din toată inima harnica noastră țărănimă, care a urmat cu hotărîre călăuzită de partid, organele și organizațiile de partid, sfaturile populare, activul de partid și de stat, care au desfășurat o muncă politică și organizatorică de mare amploare; pe inginerii agronomi, zootehnici, hortiviti-coli, mecanizatori, lucrători din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, pentru munca lor plină de entuziasm și devotament. (Aplauze îndelungate).

Eroica noastră clasă muncitoare, întregul popor sârbătoresc cu mare bucurie victoria obținută. Mîndru de succesele sale, încrezător în viitor, poporul nostru muncește cu nesecată putere de creație pentru ca ziua lui de mîine să fie însoțită și înfloritoare, ca această primăvară minunată. (Vii aplauze).

Mari succese în dezvoltarea întregii economii naționale

Tovarăși,

La lucrările sesiunii noastre participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11 mii de invitați: președinții tuturor gospodăriilor colective, specialiști care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrătorii din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, oameni de știință, ingineri și muncitori fruntași din uzinele constructoare de mașini agricole și din industria chimică, lucrători de partid și de stat.

Acest caracter cu adevărat reprezentativ al sesiunii de față oglindește profundul democratism al regimului nostru, participarea nemijlocită la conducerea statului a poporului muncitor, ăruitor al destinului sale.

Sesiunea va face bilanțul uriașei activități desfășurate de oamenii muncii, sub conducerea partidului, pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii; vom avea de dezbătut pro-

blemele privind creșterea continuă a producției agricole, reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător cu cerințele noi ale etapei de dezvoltare, asigurarea agriculturii socialiste cu cadre de specialiști. Adoptarea măsurilor supuse dezbaterii Marii Adunări Naționale va aduce o prețioasă contribuție la ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară, la consolidarea victoriei raportate prin înfăptuirea colectivizării.

Profundele transformări revoluționare care au avut loc la sate s-au înfăptuit în condițiile dezvoltării întregii economii naționale pe o linie mereu ascendentă, echilibrată, toate ramurile crescînd armonios, în ritm susținut.

În cei 13 ani de economie planificată, partidul a urmat consecvent politica leninistă de industrializare socialistă, punînd în centrul atenției dezvoltarea industriei grele și în primul rînd a industriei constructoare de mașini, factor hotărîtor în crearea bazei tehnice materiale a socialismului, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Producția industrială a fost în 1961 de aproape 5 ori și jumătate mai mare decît în 1949. În anul 1961 producția industriei constructoare de mașini, a industriei energiei electrice și a materialelor de construcții este de peste 12 ori mai mare decît în 1938, iar a industriei chimice de peste 14 ori.

În perioada 1949 — 1961 au fost reutilate, modernizate și dezvoltate aproape 500 de întreprinderi existente și au fost construite în industria republicană peste 280 de întreprinderi și secții noi.

Promovarea cu consecvență a progresului tehnic în toate ramurile economiei, înzestrarea întreprinderilor cu utilaje moderne, de mare randament, a permis ca o parte tot mai mare din sporul de producție să se realizeze pe seama creșterii productivității muncii.

Realizările primului trimestru al acestui an care va încheia prima jumătate a planului de 6 ani, depășesc prevederile planului și înregistrează față de perioada corespunzătoare a anului trecut un spor de circa 13 la sută pe ansamblul industriei. Am produs în trimestrul I al acestui an de 2-3 ori mai multă energie electrică, fontă, oțel, produse sodice și altele decît în tot anul 1938.

Rezultatele obținute pînă în prezent în realizarea planului

de 6 ani arată că sarcinile stabilite de cel de al III-lea Congres al P.M.R. vor fi îndeplinite cu succes.

Dezvoltarea multilaterală a economiei, ritmul înalt de creștere a producției în toate ramurile industriei, au dus an de an la extinderea relațiilor economice externe, la creșterea și îmbunătățirea structurii exportului, la lărgirea volumului și nomenclaturii importului. În prezent țara noastră are relații comerciale cu peste 80 de țări; volumul total al comerțului exterior a sporit între 1949 — 1961 de peste 4 ori.

În agricultură media anuală

a producției totale de cereale în anul 1956 — 1960 a depășit cu 1.170.000 tone, iar în 1961 cu 2.600.000 tone media anilor 1934—1938; la floarea-soarelui producția totală a fost în 1961 de zece ori, la sfecla de zahăr de 7 ori și jumătate, iar la cartofi de 2,2 ori mai mare decît media producției totale a anilor 1934—1938.

În ce privește creșterea animalelor, din datele recensămîntului rezultă că la începutul acestui an numărul bovinelor a fost de 4.707.000, cu peste 1.055.000 mai mare decît în 1938, numărul vacilor de 2.144.000, cu 357.000 mai mare, al porcinelor de 4.665.000, cu aproape două milioane mai mare, iar al ovinelor de 12.846.000, cu circa 2.400.000 mai mare. Dacă se are în vedere că războiul și anii de secetă 1946-1947 și anii de pierderi considerabile efectivi de animale, rezultatele obținute în sporișea șeptelului apar și mai remarcabile.

Ca urmare a creșterii numărului animalelor din rasele ameliorate și a îmbunătățirii furajării și îngrijirii lor, s-au obținut an de an sporuri însemnate la principalele produse animale. În anul 1961 producția de lapte a fost cu 57,5 la sută, de lînă cu 47,4 la sută, de carne în greutate vie cu 54 la sută, iar producția de ouă cu 136 la sută mai mare decît în 1950.

Sporirea producției agricole vegetale și animale a asigurat satisfacerea nevoilor crescînde de consum ale populației și a cerințelor aprovizionării industriei cu materii prime.

Potențialul economic al țării noastre se reflectă în venitul național, care în anul 1961 a fost de peste 3 ori și jumătate mai mare decît în 1949. Datorită sporirii resurselor materiale și financiare ale țării, a fost posibil ca în această perioadă să se investească pentru dezvoltarea economiei naționale peste 180 miliarde lei, de aproape 10 ori mai mult decît întregul buget al statului din anul 1950. Ca urmare a creșterii acumulărilor, volumul investițiilor prevăzute pe anul în curs este de peste 8 ori mai mare decît cel din anul 1949.

Rezultatele remarcabile obținute în dezvoltarea economiei naționale și în creșterea productivității muncii asigură ridicarea continuă și sistematică a nivelului de trai al oamenilor muncii. În ultimii 12 ani, salariul real a crescut de două ori, cheltuielile statului pentru acțiuni social-culturale de 5 ori; au luat un mare avînt construcțiile de locuințe; volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist a sporit în 1961 de aproape 5 ori față de 1949.

Realizările de seamă dobîndite prin munca entuziastă și plină de abnegație a poporului nostru sint strîns legate de sprijinul frățesc, multilateral, pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, de colaborarea și intrajutorarea tovarășească cu țările socialiste. (Aplauze puternice).

Țările lagărului socialist lărgesc și perfecționează coordonarea planurilor de dezvoltare economică, specializarea și cooperarea în diferite ramuri de producție, schimbul de experiență în domeniul realizărilor tehnico-științifice, adîncind diviziunea internațională socialistă a muncii și valorificînd mai bine avantajele sistemului economic socialist. Aceasta contribuie la întărirea economiei naționale a fiecărei țări, la accelerarea progre-

sului tehnic, la realizarea unor ritmuri înalte de dezvoltare și prin aceasta la întărirea sistemului mondial socialist, la victoria lui în întrecerea pașnică cu capitalismul. (Aplauze).

Victoria socialismului la sate — o confirmare strălucită a justeții politicii partidului

Tovarăși,

Lupta partidului nostru pentru înfăptuirea obiectivului său strategic, victoria deplină a socialismului, a cunoscut după eliberarea țării cîteva etape.

În prima etapă a revoluției populare, partidul a pus în centrul programului de transformare democratică a țării lupta pentru exproprierea pămîntului moșteresc și împărțirea lui țărănimii muncitoare. În focol ei s-a încheiat alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare. Lichidarea prin reforma agrară a rămășițelor feudale în agricultură și desființarea moșierimii ca clasă au însemnat rezolvarea sarcinii fundamentale a desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, au creat premisele pentru trecerea la înfăptuirea revoluției socialiste.

O mare contribuție la fărîrea alianței muncitorești-țăărănești, la realizarea reformei agrare și instaurarea puterii populare a adus-o organizația largă a țărănimii, care în întreaga ei activitate a urmat Partidul Comunist, Frontul Plugarilor, condus de eminentul om de stat și înflăcăratul patriot dr. Petru Groză.

Într-un termen istoriceste extrem de scurt, sub conducerea partidului, clasa muncitoare aliată cu țărănimia a înfrînt și a izgonit de la putere clasele exploatare, a cucerit întreaga putere, a naționalizat principalele mijloace de producție, și a trecut la construirea societății socialiste. (Aplauze).

În noua etapă a revoluției, partidul nostru s-a călăuzit neabătut după învățătura lui Lenin care arată că mica producție de mărfuri generează în mod inevitabil în proporție de masă capitalism și burghezie, că pentru victoria deplină a noul orînduirii, socialismul trebuie construit nu numai la orașe ci și la sate.

Mica gospodărie țărănească face cu neputință mecanizarea și organizarea pe baze științifice a producției agricole, frîmțea însăși dezvoltarea industriei și creșterea continuă a pieței interne, naște contradicții între ritmul înalt de creștere a industriei și starea de inapoiere a agriculturii, împiedică dezvoltarea planificată, armonioasă a întregii economii.

Singura cale de lichidare a acestei contradicții este transformarea socialistă a satului, treptată înlocuire a micilor producători de mărfuri prin marea gospodărie socialistă.

Realizarea acestei sarcini are o uriașă importanță economică, politică și socială pentru fiecare țară care trece de la capitalism la socialism și îndeosebi pentru țări cu o țărănimă numeroasă și o pondere însemnată a agriculturii în ansamblul economiei naționale.

Linia trasată de partid acum 13 ani, la istorica plenară din martie 1949 a Comitetului Central, a stat la temelia întregii munci desfășurate de atunci și pînă astăzi în transformarea socialistă a agriculturii.

Aplaudînd creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învățînd din bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construcția socialistă la sate, partidul a desfășurat o muncă îndelungată și răbdătoare pentru a convinge țărănimia muncitoare să-și unească micile gospodării în mari gospodării agricole socialiste.

Politica consecventă de întărire a alianței cu țărănimia săracă și mijloacă a dus la crearea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultură. Față de chiaburimea, partidul a adoptat politica de îngrijire, care a dus la micșorarea treptată a puterii ei economice, la îngustarea continuă a sterei ei de exploatare și la lichidarea ei ca clasă. Prin aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna exploatarei omului de către om.

Caracteristic pentru procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost înaintarea treptată, continuă, pe măsura cîștigării țărănimii de a trece pe drumul agriculturii socialiste și pe măsura creării bazei tehnico-materiale necesare.

Un rol deosebit de important l-au avut la noi întovărășirile agricole, care formă simplă, intermediară de cooperare socialistă în producția agricolă. Intovărășirile s-au dovedit a fi o adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.

În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul

(Continuare în pag. a 2-a)

În prima zi a lucrărilor

Vineri 27 aprilie s-a deschis în Capitală sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R.P. Române. Sesiunea își desfășoară lucrările în Pavilionul Expoziției Economiei Naționale.

Întregul București trăiește atmosfera acestui eveniment deosebit. Marile bulevarde, străzile principale ale orașului, clădirile centrale sint împodobite. Pretutindeni flutură steaguri tricolore și roșii. Pe mari pancarde sint înscrise urări de succes lucrărilor sesiunii.

La sesiune participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11.000 de invitați: președinții gospodăriilor agricole colective, specialiști care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, oameni de știință și cultură, ingineri și muncitori fruntași din uzinele constructoare de mașini și din industria chimică, lucrători de partid și de stat.

Pe piepturile lor strălucesc înalte ordine și medalii ale R.P. Române, medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”.

La sesiune asistă șefii misiunilor diplomatice acreditate în R.P. Română, corespondenții permanenți ai presei străine la București, trimișii speciali ai unor agenții de presă și ziare de peste hotare.

Fundalul tribunei prezidiului este dominat de stema Republicii Populare Române. Sosirea conducătorilor partidului și statului este întâmpinată cu aplauze furtivoase și ovații. Răsună puternice urale.

În tribuna prezidiului, în loja din dreapta iau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leonie Răutu, Leontin Sălcjan, Mihai Dălea, Alexandru Birădeanu.

În loja din stînga iau loc membrii Consiliului de Stat al R.P. Române.

În tribuna prezidiului se află membrii și membrii supleanți ai C.C. al P.M.R., miniștrii.

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, declară deschise lucrările sesiunii.

Sesiunea a adoptat următoarea ordine de zi:
1. Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.
2. Protecția de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a

(Continuare în pag. a IV-a)

Aspect din timpul lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Foto: AGERPRES

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 3-a)

cele din urmă, în relațiile interbalcanice se va impune întregirea intereselor comune ale popoarelor din această parte a lumii, dornice de pace, liniște și prosperitate. (Aplauze).

Linia încercării, linia militarismului, oricât profituri ar aduce cercurilor interesate în războiul rece, nu contribuie la înălțarea bobilor de nelecut care macină capitalismul, ci le agravează. În lumea capitalistă se succed la scurte intervale de timp crize economice, mari capacități de producție sînt nefolosite, inflația crește, se adîncesc deficiențele bugetare.

Sub diferite forme se întinde ofensiva monopolurilor împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii, se intensifică exploatarea clasei muncitoare. Șomajul condamnă la mizeria permanentă milioane de oameni dornici de muncă, iar cei ocupați în producție sînt loviți de creșterea continuă a costului vieții.

Grea este și situația țărănimii. În țările capitaliste are loc concentrarea pămînturilor aparținînd gospodăriilor mici și mijlocii în mâna marilor gospodării capitaliste. Într-un raport prezentat Bundestağului se arată că în R.F.G., „concentrarea în domeniul agriculturii a dus la o schimbare considerabilă a structurii gospodăriilor agricole. Din 1949, numărul gospodăriilor dispunînd de 0,5 hectare pînă la 10 hectare s-a redus cu circa 400.000”. În Italia, după cum a arătat președintele Uniunii Naționale a țărănilor italieni, în ultimii ani peste un milion de țărani au trebuit să-și părăsească pămînturile, plecînd în pribegie pentru a-și căuta mijloace de trai.

Mai bine de jumătate din totalul suprafeței agricole din America Latină este stăpînită de un mic grup de mari proprietari, reprezentînd doar 1,5 la sută din totalul celor ce se ocupă cu agricultura. Din totalul gospodăriilor țărănești din Argentina, 72 la sută lucrează pămînt care nu le aparține; în statul Ecuador venitul pe o zi al unei familii de țărani încluzînd de patru persoane este mai mic decît acela de înțelegere prevăzută de guvern pentru un cal al armatei, iar în asemenea condiții trăiesc 1.200.000 de oameni. Aceasta, în timp ce faimosul trust „United Fruit Company” obține anual dintr-o singură țară — Guatemala — un profit normal dintr-o milion de milioane de dolari! Se înțelege de ce popoarele acestor țări spun că ele au nenorocul de a fi prea departe de dumnezeu și prea aproape de Statele Unite!

Bolile care macină sistemul capitalist se dovedesc de nelecut. În ciuda tuturor eforturilor pe care le fac apologetii capitalismului, furturile, „trustruri ale creierului” și „Birouri de strategie psihologică” pentru a-și ascunde rachiile și a-și intru-musea în ochii popoarelor, se înmulțesc recunoașterile pline de amărăciune că Occidentul pierde o bătălie hotărîtoare — lupta pentru mințile oamenilor. Cum să convingi oamenii că-i mai bună societatea împărțită în exploatare și exploatați, unde huzurul unui mîncuș de oameni se clădește pe lipsurile și suferințele celor mulți, unde muncitorul este jefuit de capitalist și țărănul robește pe pămînt străin, cum să convingi că este mai bună orînduirea care nu dă oamenilor muncii altă alegere decît a munci pentru îmbogățirea bancherilor și latifundiarilor sau a pieri de foame și lipsuri. Aceasta e la fel cum ai încerca să convingi pe cineva că este mai bine să fi bătrîn și bolnav decît tînăr și sănătos!

Astăzi ideile socialismului, ideile marxism-leninismului cuceresc tot mai mult conștiința popoarelor. În ciuda oricăror opreliști ele se răspîndesc necontenit, crește puterea lor de atracție, căci ele exprimă interesele vitale ale popoarelor, cerințele mersului înainte al omenirii. (Aplauze puternice).

În lumea de azi, imperialismul nu mai poate hotărî după bunul său plac soarta popoarelor. Recent, președintele S.U.A., dl. Kennedy spunea: „Trebuie să respingem teoriile supra-simplificate despre viața internațională — teoria că puterea Americii este nelimitată sau că misiunea Americii este de a transforma lumea după chipul și asemănarea ei”. Aceasta corespunde realității și cu o astfel de afirmație nu poți, desigur, să nu fii de acord. Important însă ar fi ca și în acțiunile practice, în problemele politice mondiale, ale dreptului popoarelor de a dispune singure de propria lor soartă să nu se mai pormearcă de la asemenea teorii supra-simplificate, cum le denumește dl. Kennedy. Aceasta ar fi numai în interesul păcii și colaborării internaționale.

În epoca noastră superioritatea în raportul de forțe este de partea socializmului, care devine factorul hotărîtor al dezvoltării istorice. Unitatea de nezdruccinată a țărilor socialiste, unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești sub steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar este principala cheie a creșterii și întăririi forțelor păcii, democrației și socializmului în lumea întreagă. (Aplauze puternice).

O uriașă forță a contemporaneității este mișcarea de eliberare a popoarelor. Un miliard și jumătate de oameni s-au eliberat din lanțurile robiei coloniale; numai în ultimii 7 ani și-au cucerit independența politică 30 de state. Crește avîntul luptei popoarelor din țările Americii Latine, însușițiile de exemplu Cubei eroice, pentru eliberarea din dependența străină. Acordul de la Evian dintre Franța și Republica Algeria a însemnat o mare victorie a popoarelor algerien și francezi, a mișcării de eliberare și a cauzei păcii. La orice mijloc ar recurge puterile coloniale, lupta de eliberare a popoarelor, dreptul lor la autodeterminare nu mai pot fi reprimat, rînduțiile colonialiste sînt definitiv condamnate de istorie.

În lumea capitalistă se intensifică lupta clasei muncitoare și țărănimii pentru drepturile lor vitale, pentru democrație și un trai mai bun; mișcarea mondială pentru pace cuprinde pături populare din cele mai largi. Mărețul proces de transformare revoluționară a societății, mersul înainte al omenirii este realitatea fundamentală a timpurilor noastre.

Socialismul și comunismul sînt de neînvin. Azi stă în puterea popoarelor ca, luptînd strîns unit, umăr la umăr, să-și îndeplinească cele mai scumpe năzuințe ale lor: pacea trairnică, libertatea și fericirea celor ce muncesc! (Aplauze puternice, prelungite).

Tovarăși,

Sesina de față va rămîne înscrisă pentru todeauna în analele istoriei noastre. Victoria socializmului la saute va exercita o profundă irințare asupra tuturor domeniilor vieții socio-economice a țării, va da un puternic avînt muncii creatoare a poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socializmului.

Noi, cei prezenți în această sală, ne vom reamîni cu îndreptățită mîndrie că am luat parte la lucrările forumului suprem al puterii de stat din țara noastră, consacrate acestei victorii.

Să ne dăm toate forțele și cunoștințele, să muncim cu pasiune și elan revoluționar pentru a face patria noastră iubită tot mai fericită și îmbelșugată, mergînd cu pași siguri, sub conducerea încercată a partidului, pe drumul însoțit al socializmului! (Aplauze puternice, prelungite, urale; asistența în picioare ovăționează îndelung).

DE PESTE NOTARE

Tratatul pentru dezarmare de la Geneva

GENEVA 27. Trimișul special Agerpres transmite: În ședința din 27 aprilie a Comitetului plenar de la Geneva prezidat de delegatul cehoslovac, Jiri Hajek s-a discutat problema interzicerii propagandei de război.

Au fost propuse Comitetului de către U.R.S.S. și S.U.A. două documente care oglindesc diferențele esențiale între poziția U.R.S.S. și țărilor socialiste și cea pe care se situează puterile occidentale.

Străduindu-se să infrumusețeze intructiva poziția sa negativă, delegația americană a prezentat Comitetului un proiect de declarație care să fie inclus în raportul Comitetului celor 18 state pentru dezarmare și care ar trebui să fie adoptat de către

Comitet în locul proiectului de declarație cu privire la interzicerea propagandei de război prezentat de delegația U.R.S.S.

Singurul delegat britanic a sprijinit și a încercat să justifice poziția obstrucționistă americană. Delegatul U.R.S.S., V. A. Zorin a cerut Comitetului să adopte un text care să cuprindă o condamnare fermă a propagandei de război și care să prevadă măsuri pentru a o împiedica.

Delegații Braziliei și Cehoslovaciei au relevat necesitatea ca statele să adopte o legislație interzicînd propaganda de război.

Lînd cuvîntul, GEORGE MACOVESCU, delegatul R. P. Romîne a spus: Principala trăsătură a proiectului propus de

Statele Unite constă în încercarea de a abate atenția Comitetului de la problema interzicerii propagandei de război.

Referindu-se la faptul că delegația americană adoptă o atitudine din ce în ce mai rigidă și, mai mult, dar chiar înapoi de la pozițiile adoptate anterior, delegatul R.P.R. a subliniat că documentul american în această problemă nu conține nici un paragraf care să condamne propaganda de război.

În continuare G. Macovescu a atras atenția că unele prevederi ale proiectului american tind să împiedice Comitetul să adopte o declarație împotriva propagandei de război și sugerează să se trimită în locul ei, o înțelegere despre desbaterile Adunării Generale și altor organe ale O.N.U., ceea ce în fapt înseamnă a nu face nimic. Sprijinim proiectul sovietic, a arătat în continuare delegatul R.P.R., deoarece ni se pare că el conține o expresie potrivită a ideii că propaganda de război trebuie să fie condamnată și lichidată.

În continuare el și-a exprimat regretul că delegația S.U.A. nu s-a inclus în proiectul său nici o referință la problema încetării propagandei de război în rîndurile textului.

Indemnului rațiunii nu i s-a dat ascultare!

„Este insula Christmas a apărut cuipera atomică americană. Deci S. U. A. este sursa tuturor războaielor întregii planete. Indemnurile la luciditate n-au găsit ecou la Washington. Din nefericire, încăodată, acolo, în balanța finală au cîntărit mai greu interesele celor profitînd de pe urma businessului înarmărilor.

Explozia nucleară americană a provocat spontan o altă explozie: cea a indignării popoarelor. Ziarele și agențiile de presă occidentale sînt nevoite la ora actuală să facă bilanșuri prea puțin îmbucurătoare la adresa politicii S.U.A. „Kennedy nu trebuie să ignoreze influența pe care experiențele americane o vor exercita asupra opiniei publice mondiale” — scria ziarul conservator „DAILY TELEGRAPH”. Numai cîteva ore după ce această frază vedea lumina tiparului, autorul ei putea să verifice justesa afirmației sale. În fața ambadaei americane din Londra mîi de londonezi au manifestat împotriva reluării experiențelor nucleare în atmosferă. „Demonstrații — relatează agenția americană U.P.I. — au format un șir care avea o lungime de peste o jumătate de milă pentru a înmîna personalului ambadaei scrisori de protest adresate președintelui Kennedy”. Pretinzîndu-se reporteri burghezi au trebuit să facă constatări amare. „Reacții generale a declarațiilor la Națiunile Unite față de hotărîrea S.U.A. de relansare a experiențelor nucleare a fost nefavorabilă” — transmite agenția „ASSOCIATED PRESS”. Constatări de același fel au putut fi făcute și în alte țări. „Cetățenii din Hiroșima, primele victime ale bombelor atomice, au fost zguduiți atîta de știrile reluării de către Statele Unite a experiențelor nucleare în Pacific” — anunță agenția americană U.P.I. Dealfel, comentariile ziarelor burgheze sînt simptomatice. Multe din aceste zări nu și pot permite să ignoreze indignarea opiniei publice.

Chemările la rațiune n-au găsit ascultare la Washington. Pe bună dreptate, reprezentanții țărilor socialiste și ai țărilor neutre, participante la lucrările Comitetului celor 18 state de la Geneva, au protestat împotriva reluării experiențelor nucleare americane. Guvernul american și-a asumat o gravă responsabilitate deoarece — așa cum spunea reprezentantul R. P. Romîne — aceste experiențe sînt „un factor de înrîmțire a relațiilor internaționale, de întărire a cursei înarmărilor, de creștere a încordării dintre state, de amenințare gravă a păcii și securității în lumea întreagă”. Nu pot fi trecute cu vederea consecințele actului la care au consimțit autoritățile de la Washington sub presiunea cercurilor celor mai agresive din S.U.A. În ceea ce privește, țările ce adepărat dornice de pace și în primul rînd U.R.S.S., vor fi nevoite să ia măsurile impuse de acțiunea agresivă întreprinsă de S.U.A.

Guvernele occidentale au sfidat odată mai mult cerințele opiniei publice mondiale. Însă aceste guverne nu s-or putea preceda astfel la nesfîrșit. Trămîntul intr-o vreme în care fașele păcii se latăsc nelocutate. În condițiile noii raport de forțe pe scena mondială favorabilă păcii, există candidați prietnici pentru a-și pune promotorii politicii agresive al bății în retragere. În silala noastră, politicienii reacționari nu se mai pot joca după bunul plac cu soarta omenirii.

EUGENIU OBRER

Deschiderea primului Congres al tineretului african

CONAKRY 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 aprilie, sub deviza unitate și independență, la Conakry — capitala Republicii Guinea, s-a deschis primul Congres al tineretului african. Ideea creării unei mișcări unite a tineretului din întreaga Africă a fost formulată la cea de-a treia conferință a popoarelor Africii, care a avut loc la Cairo anul trecut. La mijlocul lunii octombrie 1961 s-a ținut la Accra (Ghana) o ședință a Comitetului de pregătire care a discutat programul viitorului congres. Delegații la primul congres al tineretului din întreaga Africă vor discuta următoarele probleme: problemele politice ale Africii, unitatea țărilor africane în condițiile independenței, neocolonialismului și ale manifestărilor lui, rolul tineretului în dezvoltarea economiei Africii, renașterea culturii africane. Delegații vor dezbate, de asemenea, statutul acestei organizații de tineret și vor alege comitetul executiv.

La congres asistă în calitate de invitați reprezentanți ai organizațiilor internaționale de tineret, între care și Federația Mondială a Tineretului Democrat, Uniunii Internaționale a Studenților etc., precum și reprezentanți ai U.N.E.S.C.O. Congresul a fost deschis de președintele Guineei, Sekou Toure, care a salutat pe delegații în numele Partidului Democrat și al poporului guineez. El a chemat tineretul african să participe activ la evenimentele revoluționare ce au loc pe continentul african, să întărească unitatea popoarelor africane.

CONFERINȚA DE PRESA A LUI DEAN RUSK

WASHINGTON 27 (Agerpres). — La Washington a avut loc conferința de presă a secretarului de Stat al S.U.A., Rusk. În declarația sa Rusk a încercat să justifice reluarea de către S.U.A. a experiențelor cu arma nucleară în atmosferă. După cum a afirmat el, hotărîrea S.U.A. de a relua aceste experiențe ar fi fost dictată de inexistența unui acord cu privire la interzicerea experiențelor nucleare în domeniul acestor experiențe cu arma atomică și cu hidrogen. Faptele au demontat de mult încercarea diplomației occidentale de a acredita ideea necesității absolute a inspecției cu caracter de spionaj, „TRIBUNE” sublinia că, dealfel, „nu există nici un risc dacă se semnează acordul cu privire la încetarea experiențelor în atmosferă pe baza sistemelor naționale de inspecție existente”.

Chemările la rațiune n-au găsit ascultare la Washington. Pe bună dreptate, reprezentanții țărilor socialiste și ai țărilor neutre, participante la lucrările Comitetului celor 18 state de la Geneva, au protestat împotriva reluării experiențelor nucleare americane. Guvernul american și-a asumat o gravă responsabilitate deoarece — așa cum spunea reprezentantul R. P. Romîne — aceste experiențe sînt „un factor de înrîmțire a relațiilor internaționale, de întărire a cursei înarmărilor, de creștere a încordării dintre state, de amenințare gravă a păcii și securității în lumea întreagă”. Nu pot fi trecute cu vederea consecințele actului la care au consimțit autoritățile de la Washington sub presiunea cercurilor celor mai agresive din S.U.A. În ceea ce privește, țările ce adepărat dornice de pace și în primul rînd U.R.S.S., vor fi nevoite să ia măsurile impuse de acțiunea agresivă întreprinsă de S.U.A.

Guvernele occidentale au sfidat odată mai mult cerințele opiniei publice mondiale. Însă aceste guverne nu s-or putea preceda astfel la nesfîrșit. Trămîntul intr-o vreme în care fașele păcii se latăsc nelocutate. În condițiile noii raport de forțe pe scena mondială favorabilă păcii, există candidați prietnici pentru a-și pune promotorii politicii agresive al bății în retragere. În silala noastră, politicienii reacționari nu se mai pot joca după bunul plac cu soarta omenirii.

ARGENTINA: Situația se menține încordată

BUENOS AIRES 27 (Agerpres). — În mod practic, relatează agenția Associated Press, Argentina este fără guvern de șase săptămîni și nici nu există indicații că în curînd va fi format unul nou. Președintele Guido depune eforturi pentru alcătuirea unui nou cabinet. În urma demisiei mai multor miniștri, dar nimeni, dintre personalitățile consultate, nu dorește să accepte un post ministerial. Cei mai mulți consideră acceptarea unui post în cabinet ca echivalent cu „o sinucidere politică”, spune Associated Press. Omul de afaceri Carlos Alsogaray, ministru al Economiei sub președintele Frondizi, căruia Guido i-a oferit din nou acest post, a

făcut o declarație publică respingînd oferta.

Parlamentul nu s-a putut întruni la 26 aprilie. 30 de deputați peroniști, sfidînd măsurile de cenzură, au reușit să-și ocupe locurile timp de 40 de minute, dar poliția a intrerupt curentul, lăsînd săile în întinerie. Într-o vreme, relatează agenția France Presse, marina continuă să concentreze forțe navale în estuarul La Plata, unde au fost aduse un crucișător, trei fregate, trei torpiloare și vase culegătoare de mine. De asemenea, din sudul țării sosește în capitală trupe înarmate cu aruncătoare de flăcări, mortiere, tunuri anticar. „Aceste măsuri, spune France Presse, sînt menite să facă față reacțiilor populare”.

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

MOSCOVA. — Lucrările de construire a gigantului accelerator de protoni ce a energiei de 50-70 miliarde electronvolți, fără egal în lume, se desfășoară din plin. Pentru construirea acceleratorului s-a creat un complex industrial format din șase uzine.

WASHINGTON. — Comisia pentru energia atomică a anunțat că Statele Unite au efectuat la 27 aprilie o donație de energie nucleară în atmosferă în regiunea insulei Christmas.

SAIGON. — În rîndul trupelor ngodhndemleste se manifestă o adîncă nemulțumire. Numeroși soldați trec de partea forțelor patriotice. Potrivit datelor publicate de agenția de presă a patrioților sud-vietnamezi „Eliberarea”, în cursul primelor luni ale acestui an aproape 5.000 de soldați din trupele lui Ngo Dinh Diem au trecut împreună cu armele lor de partea forțelor populare.

PEKIN. — După cum relatează agenția China Nouă, la 26 aprilie a sosit la Pekin o delegație militară laojiană în frunte cu generalul Kong Le, președintele Consiliului militar național. Delegația se află în drum spre Uniunea Sovietică și spre alte țări socialiste.

PARIS. — După cum relatează presa pariziană, căpetenia ultracoloniștilor, Raoul Salan, defunct în închisoarea „Sante”, refuză să răspundă

la întrebările anchetatorului și se comportă cît se poate de impertinent. Astfel, printre altele, Salan a cerut ca pe prierul judecării procesului său să fie organizată un fel de discuție asupra evenimentelor politice din ultimii ani și să fie citați drept martori la tribunal... însuși de Gaulle, fostul președinte Coty, un număr de generali și oameni politici.

KAMPALA. — La 26 aprilie au avut loc în Uganda alegeri generale. Acestea sînt primele alegeri generale din istoria Uganda. După cum se știe, Uganda urmează să devină independentă la 9 octombrie. Cele mai multe locuri în Adunarea Națională au fost obținute de partidul Congresului Popular, care se pronunță pentru înălțarea deplină a dominației coloniale engleze.

NEW YORK. — La 26 aprilie la Cape Canaveral, cu ajutorul unei rachete „Thor-Delta”, a fost lansat un satelit realizat în comun de oamenii de știință americani și englezi.

WASHINGTON. — La 26 aprilie G. M. Kornienko, consilier al Ambasadei U.R.S.S. la Washington i-a vizitat pe șeful secției pentru U.R.S.S. al Departamentului de Stat al S.U.A. și i-a prezentat o notă în legătură cu acțiunile discriminatorii ale autorităților americane față de navele sovietice care trec prin canalul Panama.

In prima zi a lucrărilor

(Urmare din pag. 1-a)

consiliilor agricole regionale și raionale.

Primit cu puternice aplauze și ovăți înalțugate, tovarășul Gheorghiu Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al R.P. Romîne, prezintă Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghiu Gheorghiu-Dej a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtivoase și ovăți.

În timpul prînzului comisiile pentru agricultură și silvicultură, administrativă și juridică ale Marii Adunări Naționale s-au întrunit pentru a studia și a întocmi un raport comun asupra proiectului de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a Consiliilor agricole regionale și raionale, deșu de Consiliul de Miniștri al Biroului M.A.N. Totodată proiectul de lege a fost distribuit tuturor deputaților.

Sedința de după-amiază a început la ora 17. Ținînd seama de deosebita însemnătate a problemelor supuse spre examinare și de faptul că un număr mare de invitați și-au exprimat dorința de a lua cuvîntul, Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate ca, în afară de deputați, la discuții să participe și invitați.

A început discutarea generală la ambele puncte de pe ordinea de zi a sesiunii.

Au luat cuvîntul președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghie Maurer, deputatul Vasile Vilcu, prim-secretar al comitetului regional Dobrogea al P.M.R., Ion Negoiță, președintele G.A.C. din comuna Pechea, regiunea Galați, deputatul Ion Predescu, președintele Sfatului Popular al regiunii Oltenia, Gheorghie Stoica, președintele G.A.C. din comuna Nicolae Bălcescu, regiunea Iași, Pavel Mudura, director la G.A.S. din comuna Iosia, regiunea Crișana, Dumitru Cirstea, președintele G.A.C. din comuna Dranovăț, regiunea Argeș, deputatul Ion Popa, președintele G.A.C. din comuna Bălcescu, regiunea Mureș-Automodă Maghiară, Constantin Lomaka, inginer agronom la G.A.C. din comuna Padina, regiunea Ploiești, Gheorghie Tudor, director la S.M.T. Ciulnița, regiunea București, Alexandru Ceșge, președintele G.A.C. din Saoneta, regiunea Crișana, deputatul Constantin Alexei, președintele G.A.C. din comuna Calafîndeni, regiunea Suceava, Alexandru Tripa, secretarul Comitetului de partid al Uzinelor de tractoare din Brayos, Vasile Roman, președintele G.A.C. din comuna Drăgășeni, regiunea Maramureș, Aurora Polgar, inginer agronom la G.A.C. din satul Mergina, regiunea Banat, deputatul Vasile Valda, prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R. și Dobrița Dima, președinta G.A.C. din comuna Plănești, regiunea București.

Lucrările sesiunii continuă. (Agerpres)

Manifestări consacrate „Zilei tineretului” și aniversării U.T.C.

Adunări ale tineretului

Acțiuni de muncă patriotică

În întreaga țară și în Capitală continuă să aibă loc adunări ale tineretului închinale aniversării a 40 de ani de la crearea U.T.C. și „Zilei tineretului din R.P.R.”.

La aceste adunări au avut loc astfel de adunări la Uzine de pompe și mașini agricole, F.R.B. Fabrica de sticlă „București”, Școala medie nr. 2,

Ministerul Comerțului. Cesele de cultură ale tineretului din raioanele 30 Decembrie și Grivița Roșie, Fabrica „9 Mai”, precum și alte numeroase întreprinderi, instituții și școli.

La aceste adunări au luat cuvîntul activiștii de partid și ai U.T.M. Ei vor vorbi despre realizările și bit tinerilor despre

activitatea U.T.C. desfășurată sub conducerea partidului. Totodată, au subminat rolul pe care îl are Uniunea Tineretului Muncitor, sub conducerea partidului, în mobilizarea întregului tineret la lupta pentru poporul nostru pentru desăvîrșirea construcției socializmului.

Tinerii din regiunea Bacău au participat zilele acestea la numeroase acțiuni patriotice. La Roman, tinerii de la Fabrica de țevi și de la Întreprinderea mecanică lucrează la înfrumusețarea orașului lor. La Adjuț, Roman și Piatra Neamț acțiunea de împădurire se bucură de participarea entuziastă a sute și mii de tineri. Numai în raionul Roman tinerii au împădurit o suprafață de peste 60 ha.

La sate, tinerii colectivizști muncesc la înfrumusețarea satelor lor și la plantatul pomilor în livezi. La Țibucani și Grumzești, tinerii colectivizști au sădit sute de pomii mîndri suprafața livezilor.

C. NANCU

Concurs „Cine știe, răspunde”

La Școala medie nr. 22 din Capitală s-a desfășurat faza raională a concursului „Cine știe, răspunde” pe tema: „U.T.M. a jutor de nădejde al P.M.R. în opera de desăvîrșire a construcției socialiste”. La acest concurs au participat elevii școlii din raionul de la Uzinele de atilaj petrolier și chimic, Întreprinderea țesături „Răscăla din 1907”, Sfatul Popular al Capitalei, precum și din alte întreprinderi, instituții și școli din raionul Lemnia. Participanții la acest concurs au

vorbit cu înaltașie despre faptul că tineretul mobilizat de organizația U.T.M. este prezent pretăzindul altărilor de toți oamenii muncii pe șantiere, pe șantier, la fabrică și șantier. Numeroși tineri eligibili în fața pe Întreprinderea ai acestui concurs, devedind în continuare o bună pregătire, s-au evidențiat și la această etapă a concursului. Printre ei se află: Ionif Ionescu — muncitor, Victor Ciobanu, elev. Minodora Negres, funcționară și alții.

In raionul Marghita

La Casa raională de cultură a tineretului din Marghita s-a avut loc zilele acestea o adunare organizată de comitetul raional U.T.M. Peste 700 de tineri muncitori, colectivizști, elevi, participanți la această adunare au urmărit cu viu interes și emoție cuvîntele tov. Andrei Kalaczky, prim-secretar al comitetului raio-

nal de partid. Vorbitorii a arătat cum împădurit tineretul aniversarea a 40 de ani de la crearea U.T.C. și „Zilei tineretului”. Număntăle acțiuni patriotice, manifestările culturale, artistice, succesele la locurile de muncă, în fabrici, pe ogoare în școli, toate sînt închinale acestei mari sărbătorii a tineretului.

Turneul U. E. F. A.

Și acum — finala!

de DAN DEȘLIU

bric de Pal și Jamsachi — și-au găsit cadența; centrul terenului s-a devenit „proprietatea” gazdelor și consecințele n-au intruzia: să se arate. În minutul 17, o combinație respînd pe aripa stîngă este încununată de un șut imparabil al ropduluiui Hasdu: 1-0 pentru R.P.R.

Dezorientat pentru moment, fotbalistii de pe malurile Bosforului își revin și încercă să echilibreze situația; singurul rezultat al acestor stridănti este faptul că tabela de marcaj rămîne neschimbată pînă la poză.

Cs deobicei, în repriza secundă juniorii noștri „dau drumul la motoare” — și asaltăz din ce în ce mai ameninșător poarta apărată de Aydin. Foarte curînd, scorul se majorează printr-un auto

poal, la o fază în care mingea luase, oricum, drumul plasei. Fără să forțeze la maximum — trebuiau menajate cîte de cîte resursele, pentru finală — echipa R.P.R. domînd autoritar, rafină într-un sfîrșit de război meciote oazii, una mai clară decît alta. Totuși, se vede treaba că tradițiile sînt trădipii — și în cele din urmă, golurile lui Gergely și Matei vin să demonstreze că știm să facem 4-0 și... pe uscat!

Pentru jocul prestat indeosebi în a doua repriză, pentru ambiția și dirzenia cu care au luptat, în fața unui adversar hotărît să reziste pînă la ca-

păt, recurgînd uneori, în acest scop, la intervenții excesive de viguroase — învingătorii au binemeritat aplauzele entuziaste ale publicului.

Astfel, juniorii romîni înscrise în palmaresul lor încă o victorie remarcabilă, la a ceeași diferență la care întrecuse, în prima semifinală, echipa iugoslaviei pe cea a Cehoslovaciei (6-2).

După cum se vede, băieții s-au finut de cuvînt: mine jucăm finala. Trebuie avut în vedere că formația iugoslavă este un concurent redutabil, un „unsprezece” atletic, omogen, bine pregătît tehniceste.

Dacă nu mă înșel, una din principalele noastre arme în marea confruntare de duminică, va fi superioritatea la capitolul viteze. Acum, însă, această calitate trebuie pusă în valoare din capul locului, din motive pe care mi se par întuși să le învoac.

Sistem după altul a peripeții și emoții, pentru a doua oară în finala popularei competiții. Trofeul U.E.F.A. ne suride mai făgăduitor ca oricînd — și avem temerari să presupunem că și el, ca și majoritatea oaspeților noștri, s-a îndrăgostit de această țară însoțită și ospitalieră, în care ar rămîne cu dragă inimă, cel puțin un an... Putem să-i refuzăm o asemenea satisfacție?

Băieți — aveți cuvîntul!

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

fonduri sporite din veniturile realizate de gospodărie și mărirea fondului obțeles raportat la suta de hectare suprafață reprezentată indicatorii principali care arată progresul realizat de gospodărie și forța sa economică.

Sursele și căile de realizare a fondului obțeles sint precizate în statutul gospodăriilor colective; el se formează din veniturile în bani și în natură ale gospodăriei, care constituie sursa principală de creștere a avutului obțeles, precum și din creditele acordate de stat. Cea mai mare parte a resurselor fondului obțeles sint folosite de gospodăria colectivă pentru mărirea efectivelor de animale, construirea adposturilor necesare și a altor construcții gospodărești, procurarea de inventar agricol.

Alocind an de an sume tot mai mari pentru creșterea fondului obțeles, gospodăriile colective și-au dezvoltat mijloacele de producție — condiție fundamentală a sporirii veniturilor proprii și a valorii zilei-muncă. Astfel, fondul de bază mediu raportat la suta de hectare a crescut de la 72.000 lei în 1959 la aproape 81.000 lei în 1961. Corespunzător, veniturile la suta de hectare realizate de gospodăriile colective au crescut de la 83.900 lei la 108.500 lei. În felul acesta, în medie pe țară, fiecare colectivă a primit pentru munca în gospodăria colectivă la o zi-muncă 6 kg. cereale, însemnând cantități de legume, fructe, zahăr, ulei, precum și 7,50 lei. Un număr de 870 de gospodării au dat în afară de produse în natură, mai mult de zece lei la fiecare zi-muncă.

Este instructiv să arătăm modul în care sporirea avutului obțeles, raportat la suta de hectare, influențează pozitiv creșterea veniturilor gospodăriilor colective și a valorii zilei-muncă.

Gospodăria colectivă Reacă din regiunea Banat, spre exemplu, și-a sporit an de an proprietatea obțelesă, ajungând la sfârșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.484.000 lei, ceea ce revine la o sută de hectare teren agricol 186.000 lei, față de 148.700 lei în 1960 și 97.400 lei în 1959. Un loc principal în avutul obțeles îl ocupă animalele, al căror număr era la 1 ianuarie 1962 de 455 de taurine, din care 242 de vaci și juninci, 1.189 porcine, din care 100 scroafe, 1.060 ovine. Sporirea continuă a avutului obțeles a dus la creșterea veniturilor gospodăriei la o sută de hectare teren agricol de la 105.400 lei în 1959 la 228.000 lei în 1961.

Rezultatele obținute de această gospodărie apar și mai concludente dacă le comparăm cu cele obținute de gospodăria colectivă vecină, Bazoșul Vechi care, deși are o serie de rezerve, nu a folosit pe deplin posibilitățile existente pentru dezvoltarea proprietății obțelesă. Aici fondul de bază la o sută de hectare reprezintă 87.800 lei, față de 185.000 lei la gospodăria Reacă; ca urmare, veniturile realizate la o sută de hectare au fost în anul 1961 de numai 111.450 lei față de 228.000 lei la gospodăria Reacă, iar valoarea zilei-muncă de numai 15 lei față de 30 lei la această gospodărie.

Gospodăria colectivă din Palazu Mare, regiunea Dobrogea, și-a sporit continuu proprietatea obțelesă, ajungând la sfârșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.996.000 lei, revinând 337.000 lei la o sută de hectare teren agricol, față de 372.000 lei în 1960 și 219.000 lei în 1959. Gospodăria avea, la 1 ianuarie 1962, un număr de 536 taurine, din care 206 vaci. Veniturile gospodăriei la o sută de hectare teren agricol au crescut sistematic de la 181.700 lei în 1959, la 238.300 lei în 1960 și 304.400 lei în 1961.

Consiliile de conducere ale unor gospodării colective au o atitudine cu totul nejustificată față de problema avutului obțeles, considerând fără temei că, prin alocarea unor sume sporite din veniturile gospodăriei pentru creșterea fondului de bază, se vor reduce sumele alocate plății zilei-muncă. Aceasta înseamnă pur și simplu să-și fure singur căldura. A menține la un nivel scăzut proprietatea obțelesă, a nu asigura resursele necesare creșterii mijloacelor de producție, sporirii efectivelor de animale, plantațiilor pomiviticole, amenajării de suprafețe pentru cultura legumelor, înseamnă a nu crea baza materială și sigură pentru sporirea veniturilor gospodăriei și implicit a veniturilor pe zi-muncă.

Desigur, că pentru sporirea mijloacelor de producție, gospodăriile colective beneficiază și vor beneficia și în viitor de importante sume alocate de stat sub formă de credite cu dobândă foarte redusă și chiar fără dobândă. Încă toate acestea trebuie să fie plătite, rambursate la scadență. Numeroase gospodării consolidate au renunțat să mai facă ape la creditele din partea statului și își alocă singure fondurile necesare lărgirii însemnate a avutului obțeles.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, toți țărani colectivizati trebuie să se îngrijesc de creșterea cât mai rapidă a avutului obțeles, ca principala cale de sporire a veniturilor gospodăriei, de întărire a puterii lor economice, de ridicare a bunăstării materiale a colectivizatorilor. (Aplauze)

O mare atenție trebuie acordată folosirii chibzute a fondului de zile-muncă de care dispune fiecare gospodărie, combătându-se risipa, cheltuirea lor pentru activități neproductive sau stabilirea unui număr prea mare de zile-muncă pentru diferite treburi administrative. Un număr exagerat de zile-muncă se alocă în momentul de față președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării. În regiunea Dobrogea, spre exemplu, în 1961 numărul mediu de zile-muncă pe un colectivizat a fost

de 195, în timp ce zilele-muncă alocate președinților în medie pe regiune au fost de 711; în regiunea Banat, la 187 zile-muncă medie pe un colectivizat, s-au alocat președinților 572 zile-muncă.

Asemenea situații arată că actualele norme de retribuire a președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării colective sint necorespunzătoare, deoarece determină disproporții nejustificate între veniturile acestora și veniturile colectivizatorilor. Aceasta creează o situație nepălată pentru președinți, și scade autoritatea, îl rupe de masa colectivizatorilor, în rîndul cărora se pot crea nemulțumiri justificate. Situația a fost sesizată de numeroși președinți de gospodării colective. Fără îndoială că pentru munca lor de mare răspundere, președinții trebuie să primească un număr de zile-muncă în plus peste media realizată de colectivizati, fără însă ca aceasta să ducă la exagerări. Este necesar ca normele existente să fie revizuite în cel mai scurt timp și să se adopte o reglementare mai justă a acestei probleme. (Aplauze)

În ultimii ani, în majoritatea gospodăriilor colective s-a încetăținit metoda de a se acorda periodic colectivizatorilor avansuri bănești pentru zile-muncă, ceea ce dă acestora posibilitatea să obțină venituri în tot cursul anului. În 1961, aproape 2.300 de gospodării colective au acordat membrilor lor asemenea avansuri, care în primele trei trimestre ale anului s-au ridicat la aproximativ 900 de milioane lei. Aceasta reprezintă o formă foarte avantajoasă de retribuire a muncii în gospodăria colectivă.

Calea cea mai importantă de asigurare a fondurilor necesare pentru plata periodică a avansurilor în bani o constituie contractarea de produse agricole cu întreprinderile statului, care acordă gospodăriilor colective avansuri și credite în contul producției contractate, astfel încît acestea să primească însemnate sume de bani chiar din primele luni ale anului. În 1961, statul a acordat gospodăriilor colective sub formă de avansuri și credite pentru contractări de cereale, legume, carne și alte produse — în afara creditelor de producție și de investiții — suma de 1,1 miliarde lei iar pentru anul 1962 s-a prevăzut în același scop suma de aproape 2 miliarde lei.

Este necesar îmbunătățirea sistemului de avansuri și credite și elaborarea unei reglementări unitare a sistemului de avansuri pentru zile-muncă pe baza experienței gospodăriilor frunțose, spre a se asigura colectivizatorilor venituri bănești regulate în tot cursul anului.

Zorul principal de venituri pentru țărani colectivizati este munca în gospodăria colectivă. Mijloacele de producție de care dispun gospodăriile colective, suprafețele întinse de teren, sprijinul din partea statului de mașini și tractoare, îndrumarea tehnică și organizatorică pe care o dau cadrele de specialiști, ajutorul material și financiar acordat de stat, creează condițiile cele mai favorabile pentru ca fiecare gospodărie să realizeze venituri crescînde și să asigure o retribuție tot mai mare a muncii colectivizatorilor.

În afară de veniturile primite pentru munca în gospodăria colectivă, țărani colectivizati mai au în gospodăria personală 82.000 hectare teren agricol, peste 1 milion vaci, peste 2 milioane porci, circa 5,5 milioane oi, circa 60 milioane păsări, ceea ce le aduce însemnate venituri suplimentare. Trebuie acordată o mare importanță folosirii din plin a gospodăriei personale pentru sporirea la maximum a producției de carne, lapte, păsări, ouă, legume, fructe și altele. În scopul completării nevoilor proprii ale familiilor de colectivizati și creșterii de dispoziibilitate, care să fie valorificate în principal pe calea contractelor cu statul.

O problemă importantă este asigurarea existenței materiale la bătrînețe sau în caz de invaliditate. În legătură cu aceasta s-au purtat discuții în adunările generale și s-au pus numeroase întrebări cu ocazia constituțiilor unor gospodării colective.

Cum trebuie asigurată la sate bătrîneții și invaliditatea? Aceasta întrebare, se preocupă în mod justificat pe colectivizati bătrîni și pe cei tineri, care știu că va veni un timp cînd și ei vor fi bătrîni, trebuie să primească răspuns. Fără îndoială, dragostea copiilor pentru părinți este un sentiment firesc, iar grija față de părinți va fi întotdeauna o îndatorire a lor. Nu se poate însă trece cu vederea că tinerii își întreprind propriile lor familii, au a rîndul lor copii, au griji și sarcini sporite; pe de altă parte, este intrinsecul legitimității doctrinei marxiste de a avea prioritate lor mijloace de existență.

Sarcinul model al gospodăriei colective prevede posibilitatea creșterii unui fond pentru ajutorarea bătrînilor sau a celor care nu mai pot munci. De mai mulți ani, unele gospodării colective au și început să aplice, cu bune rezultate, sisteme proprii de ajutorare a bătrînilor și a celor înafte de muncă. La gospodăriile din Grîndu, regiunea București, Olina din Dobrogea, Salonta și Mădăraș din Crișana, colectivizati bătrîni primesc în fiecare an, în medie, între 250—400 kg. cereale, în afară de legume, cartofi și alte produse, precum și anumite sume de bani.

Terminarea colectivizării agriculturii și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective face cu puțință să fie elaborat, cu participarea colectivizatorilor înșiși, un sistem unitar de asigurare materială la bătrînețe și în caz de invaliditate, care să garanteze tuturor țărănilor colectivizati o bătrînețe liniștită, fără griji. (Aplauze)

Reorganizarea conducerii agriculturii la nivelul cerințelor noii etape de dezvoltare

Tovarăși,

Începerea construcției socialiste la sate face necesară reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător noii etape de dezvoltare a ei.

Actuala formă organizatorică a conducerii agriculturii, începînd de la minister și pînă la organele de jos, mai păstrează anumite trăsături proprii condițiilor cînd în agricultură predomină proprietatea individuală. Această formă organizatorică depășită a condus la un stil de muncă și la metode birocratice, funcționărești, înguste administrative. Ministerul și organele sale nu reușeau să acorde un ajutor eficient unităților de producție. În locul unei munci permanente, desfășurate nemijlocit pe teren, cadrele ministerului și ale organelor din subordinea lui se limitau adeseori la întocmirea de directive, instrucțiuni, recomandări, evidente statistice, elaborate din birou, fără participarea specialiștilor din producție chemați să le aplice în practică.

S-a manifestat o puternică tendință de umflare a aparatului administrativ, care absorbea aproape 40 la sută din totalul specialiștilor cu studii agricole superioare. Or, fiindcă seama de marea complexitate a problemelor agriculturii, este evident că acestea nu puteau fi rezolvate numai cu forțele aparaturii, oricît de numeros ar fi fost el. Este greu de închipuit că acești specialiști puteau conduce cu eficiență treburile agriculturii din birourile ministerului sau ale sfaturilor populare. Localii specialiștilor, locul celor chemați să conducă agricultura este în gospodăriile colective și în gospodăriile de stat, acolo unde s-a hotărât soarta producției agricole. (Aplauze)

Se impune adoptarea unei noi concepții organizatorice, care să asigure agriculturii o conducere științifică, competentă și unitară, capabilă să facă față cu succes noilor sarcini de mare răspundere privind dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste. Noua formă de organizare va trebui să creze condiții pentru participarea la conducerea agriculturii a cadrelor celor mai pregătite, care lucrează nemijlocit în producție.

În acest scop se propune înființarea Consiliului Superior al Agriculturii, ca organ al Consiliului de Miniștri, cu un Comitet executiv al cărui președinte va fi membru al guvernului. De asemenea, se propune înființarea Consiliilor agricole regionale și raionale, ca organe ale sfaturilor populare.

Consiliul Superior al Agriculturii va fi alcătuit din cele mai calificate cadre de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanici, medici veterinari, care crează nemijlocit în producție, directorii și brigadierii agricole de stat și ai stațiilor de mașini și tractoare, președinții de gospodării colective cu studii superioare agricole, oameni de știință din instituturile de cercetări și din învățămînt cu o înaltă pregătire și experiență.

Consiliul Superior al Agriculturii analizează problemele dezvoltării agriculturii în ansamblu, pe ramuri sau sectoare de producție, stabilește măsurile cele mai indicate, dă directive și dispoziții obligatorii pentru comitetele executive ale sfaturilor populare, pentru consiliile agricole regionale și raionale. El va îndruma munca de întărire economico-organizatorică

Tovarăși,

În scopul asigurării gospodăriilor colective cu cadre de specialiști, C.C. și P.M.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole, astfel ca majoritatea să fie repartizată în unitățile agricole și medicilor veterinari să fie repartizati în unitățile agricole de producție.

Aceste măsuri vor asigura încadrarea gospodăriilor de stat în producție, cel puțin 5 specialiști cu studii superioare agricole și a fiecarei gospodării colective cu un inginer agronom și un medic veterinar va deservi 3-4 gospodării colective.

Încă în acest an, în gospodăriile de stat vor lucra 3.200 de specialiști, în gospodăriile colective circa 8.000, în S.M.T. — 600, iar la circumscripțiile veterinare — 1.600, ceea ce reprezintă peste 76 la sută din specialiștii cu studii superioare. Inginerii agronomi, zootehnicienii, medicii veterinari, lucrînd permanent

se comune ale regiunilor București, Dobrogea și altele, care au prevăzut în planurile lor construirea de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiterea a numeroși specialiști la sate constituie un mare sprijin dat țărănimii colectiviste. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se muncea în mica gospodărie individuală și altfel se muncea în gospodăria mare socialistă. În noile condiții ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științifice agricole.

Fiecare țărăn colectivizat, întreaga masă a țărănimii colectiviste trebuie să fie pe deplin pregătită pentru a munci în felul acesta nou, să-și însușească temeinic cunoștințele agro tehnice privind diferite ramuri ale producției agricole.

Organizarea învățămîntului agro tehnice pentru masele largi de țărani colectivizati este una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

În ultimii ani s-a acumulat în această privință o experiență pozitivă, numărul țărănilor cuprinși în învățămîntul agro tehnice fiind de peste 570.000. Este necesar ca încă în acest an, în perioada dintre terminarea lucrărilor agricole de toamnă și începerea lucrărilor de primăvară, să se treacă la organizarea de cursuri agro tehnice de masă pentru țărani colectivizati cu durata de 3 luni.

Programele și manualele pentru aceste cursuri vor trebui elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii. Lecțiile vor fi predată de specialiști agricoli. Țăra-

se comune ale regiunilor București, Dobrogea și altele, care au prevăzut în planurile lor construirea de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiterea a numeroși specialiști la sate constituie un mare sprijin dat țărănimii colectiviste. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se muncea în mica gospodărie individuală și altfel se muncea în gospodăria mare socialistă. În noile condiții ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științifice agricole.

Fiecare țărăn colectivizat, întreaga masă a țărănimii colectiviste trebuie să fie pe deplin pregătită pentru a munci în felul acesta nou, să-și însușească temeinic cunoștințele agro tehnice privind diferite ramuri ale producției agricole.

Organizarea învățămîntului agro tehnice pentru masele largi de țărani colectivizati este una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

În ultimii ani s-a acumulat în această privință o experiență pozitivă, numărul țărănilor cuprinși în învățămîntul agro tehnice fiind de peste 570.000. Este necesar ca încă în acest an, în perioada dintre terminarea lucrărilor agricole de toamnă și începerea lucrărilor de primăvară, să se treacă la organizarea de cursuri agro tehnice de masă pentru țărani colectivizati cu durata de 3 luni.

Programele și manualele pentru aceste cursuri vor trebui elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii. Lecțiile vor fi predată de specialiști agricoli. Țăra-

Îmbunătățirea organizării și conținutului învățămîntului agricol

În ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanici și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare. În prezent în școlile agricole și în instituturile agro tehnice învăță circa 50.000 de elevi și studenți.

Trebuie temeinic îmbunătățite organizarea și conținutul învățămîntului agricol de toate gradele.

În vederea asigurării pînă în anul 1970 a necesarului de aproape 60.000 de cadre tehnice agricole cu o pregătire medie, față de circa 21.000 care sint în prezent, învățămîntul mediu agricol va trebui să capete o largă dezvoltare, creîndu-se pe lângă gospodăriile agricole de stat și stațiile experimentale o rețea de școli tehnice agricole cu durata de 4 ani, în care se vor primi absolvenți și școlii de 7 (8) ani. La întocmirea planurilor și programelor de învățămînt se va avea în vedere ca elevii să primească temeinic cunoștințe practice, încît, după absolvirea școlii, să devină ajutoare directe ale inginerilor agronomi și zootehnicienilor.

Pentru îndrumarea și conducerea calificată a tuturor ramurilor agriculturii va trebui să pregătim în aceeași perioadă 3.400 de cadre cu studii agricole superioare, pe lângă cele circa 11.100 existente. Vom dispune astfel de circa 21.500 de specialiști, ceea ce ne va permite să înlocuim fiecare gospodărie agricolă de stat în medie cu 7 cadre, iar fiecare gospodărie colectivă cu 3 cadre cu studii superioare agricole.

Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățămîntului vor trebui să procedeze sistematic la reexaminarea și îmbunătățirea planurilor și programelor de învățămînt, asigurînd ca anul de școlar 1962-1963 să se desfășoare pe baza programelor revizuite.

Cauza păcii și socialismului este de neînving

Tovarăși,

Sesiunea noastră are loc în ajunul marelui sărbători a solidarității internaționale a celor ce muncesc — ziua de 1 Mai — pe care muncitorii, țărani, intelectuali, masele largi ale oamenilor muncii o întîmpină cu noi și remarcabile succese, în toate domeniile construcției socialiste.

Poporul român se poate mîndri că prin munca sa creștătoare, prin încheierea colectivizării agriculturii, prin rezultatele dobîndite în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale își aduce contribuția la creșterea forțelor sistemului socialist mondial.

Cu minunate realizări întîmpină ziua de 1 Mai și popoarele celorlalte țări socialiste frățești. Socialismul se afirmă ca sistemul social tînr, plin de viațare și forțe creatoare, care se dezvoltă într-un ritm furtunos. Înfruntînd marelui Program al P.C.U.S., poporul sovietic construiește victorios comunismul. Nu este departe momentul cînd URSS va întrece și lăsa în urmă S.U.A., cînd sistemul mondial socialist va depăși sistemul capitalist la domeniul producției de bunuri materiale, demonstrînd astfel întregii lumi superioritatea comunismului — ordinea care instaurează pe planul Paței, Munca, Libertatea, Egalitatea, Frăția și Fericitatea tuturor popoarelor. (Aplauze puternice)

De 1 Mai clasa muncitoare internațională, oamenii muncii de pretutindeni, popoarele de pe întregul glob pămîntesc își manifestă hotărîrea de faptă pentru salvarea păcii, pentru realizarea hotărîșilor lor de progres social și viață mai bună, pentru înnoirea lumii.

Niciodată problema păcii nu a fost atât de arzătoare pentru întreaga omenire ca în zilele noastre. În lumea de azi s-au acumulat stocuri de arme cu o amenințare asupra stabilității fîcîr o scînteie poate provoca un incendiu mondial de proporții fără precedent, o catastrofă termonucleară care ar șterge de pe fața pămîntului țări și popoare întregi, ar putea distruge și practic inextinguibil. Se impune de aceea împiedicarea și chibzuitul în politică, cît mai mare griji pentru întărirea păcii și eliminarea pericolelor care planează asupra popoarelor — și de a înțelegerea acestei necesități trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii față de propriul popor și față de toate popoarele.

Merite deosebite și-a sădit în fața popoarelor URSS, care luptă cu o energie și cu un spirit de înaltă necesitate pentru unirea forțelor păcii și sistemelor principiale coexistenței pacifice.

Împreună cu celelalte țări socialiste și E. P. Romîni își aduce contribuția la cauza spiritului păcii, mînuindu-se cu perseverență pentru dezarmarea generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor înguste, pentru dezvoltarea colaborării și apropierea între popoare.

Poziția țării socialiste, pămînt de griji pentru destinele popoarelor, își găsește o nouă înținare la conferința de la Geneva, unde reprezentanții lor depun cu tenacitate toate eforturile pentru înfrîngerea decăderii generale și totale, ca problemă cheie a apărării păcii.

Republica Populară Romîni sprijină cu hotărîre prezentul de tratat prezentat la conferința de la Geneva de URSS. — program realist și eficient, care prevede măsuri precise și atotcuprinzătoare de dezarmare, cu aplicarea, etapă cu etapă, a unui riguros control internațional.

Țările socialiste nu și-au făcut niciodată iluzia că drumul spre dezarmare va fi neted. Chiar în această fază de început a conferinței, reprezentanții puterilor occidentale au ridicat nu puține obstacole în calea tratatelor — încercări de a tergiversa abordarea concretă a problemelor de fond și de a abate lucrările spre aspecte lăturnice și discuții sterile. Protocolul de tratat prezentat de S.U.A. conferinței nu aduce, din păcate, elemente noi, menținînd ideea inacceptabilă a controlului în condițiile cursei neîntrerinse a înarmărilor și a inspecțiilor teritoriale în țările socialiste, ceea ce ar însemna o legalizare a spionajului militar.

După cum va este cunoscut, chiar zilele acestea, sfidînd cerințele opiniei publice mondiale iubitoare de pace și respingînd memorandumul statelor neutre în problema încetării experiențelor atomice — memorandum acceptat ca bază de tratative de țările socialiste, S.U.A. au reluat experiențele cu arma nucleară în atmosferă. Nici un fel de argumente nu pot acoperi în fața popoarelor contradicția flagrantă dintre declarațiile pe care le fac reprezentanții puterilor occidentale că doresc dezarmarea și hotărîrea de reluare a experiențelor nucleare, dintre vorbele acestora la Geneva despre pace — și ecoul exploziilor atomice din Pacific.

Prin reluarea experiențelor, S.U.A. își asumă în fața întregii omeniri răspunderea unei noi intensificări a înarmărilor atomice. Uniunea Sovietică a arătat că nu va admite ca S.U.A. să-și creze prin noua serie de experiențe avantaje militare și că va fi nevoită să răspundă la acestea prin efectuarea de experiențe proprii, pentru întărirea securității sale și a celorlalte țări socialiste.

Cine este interesat în declanșarea unei noi faze a înarmărilor nucleare? Poporul american sau celelalte popoare din țările N.A.T.O., care suportă pe umerii lor povara unor uriașe cheltuieli militare? Desigur că nu, într-un studiu publicat de o revistă americană de politică internațională se arată că „omenirea cheltuiește 14 milioane de dolari pe oră pentru armament și armată. Dacă acești bani ar fi folosiți în scopuri pacifice, venitul mediu anual în numărul de oameni ar crește de 1 miliard 200 milioane de oameni, care obțin mai puțin de 100 dolari pe an, ar putea fi mai mult decît dublat, s-ar putea construi locuințe pentru 240 milioane de familii în țările slab dezvoltate... Ar putea fi înălțată foamea în rîndurile celor 3 miliarde locuitori ai pămîntului și cei bolnavi ar putea primi îngrijire medicală. Dacă s-ar pune capăt cursei înarmării, un număr de 75 milioane oameni ar putea trece la muncă pașnică”.

nimea noastră colectivistă este dornică să-și îmbogățească cunoștințele și va primi cu bucurie și satisfacție hotărîrea privind organizarea învățămîntului agro tehnice de masă. Nu ne îndom că rezultatele acestui învățămînt vor fi deosebit de rodnice, că el va contribui la înrădăcinarea în practica agricolă a metodelor științifice avansate, la sporirea productivității muncii agricole.

Odată cu aceasta trebuie să ne preocupăm de pregătirea agro tehnice a elevilor din clasele V—VII (VIII) ale școlilor de cultură generală din mediul sătesc. Un început s-a făcut în această privință încă din anul 1959. Ar fi rațional ca din nou an școlar să se predea în ultimele clase ale tuturor școlilor elementare de la sate, începînd cu clasa a V-a, „Agricultura”, obiect cărui să i se rezerve un loc de seamă în cadrul procesului de învățămînt. (Aplauze)

Vor trebui întocmite manuale care să cuprindă un ansamblu de cunoștințe de bază din toate ramurile agriculturii, în strînsă legătură cu experiența înaintată, cu progresele științei agricole. În predarea altor obiecte — științe naturale, chimie, precum și în problemele de matematică trebuie să se reflecte mai deplin preocupările legate de dezvoltarea agriculturii socialiste.

Predarea problemelor agriculturii va cere eforturi și o pregătire corespunzătoare din partea cadrelor didactice din mediul rural.

Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, vor trebui să se îngrijescă atât de ridicarea nivelului de cunoștințe agricole al cadrelor didactice care activează în prezent în învățămînt, cît și de o temeinică pregătire agro tehnice a viitoarelor cadre de învățători și profesori, formate în instituturile pedagogice și universități.

Învățămîntul în instituturile agronomice se va organiza în așa fel încît în fiecare an practica în producție a studenților să se facă în funcție de calendarul muncilor agricole. Studenții vor participa direct la efectuarea acestor munci, practica organizîndu-se în unitățile agricole de producție și în stațiile experimentale multilaterale dezvoltate.

Pentru a asigura o exploatare rațională și economică a parcului de mașini și a efectuarea lucrării de înaltă calitate, este necesar să dispunem în 1970 de peste 150.000 de mecanici agricoli, față de 53.000 cîți avem în prezent, circa 4.000 de maștrii mecanici, față de 1.500 și 2.000-3.500 de ingineri mecanici, față de 1.300 existenți.

Pentru creșterea numărului de mecanici agricoli în ritmul corespunzător înzestrării agriculturii cu mașini, este necesar să se lărgescă sistemul de școli profesionale cu durata de 3 ani pe lângă stațiile de mașini și tractoare, uzine de reparații și gospodării agricole de stat; se va crea de asemenea un număr de centre școlare în afara acestor unități, situate în zonele cu un pronunțat caracter cereale, unde e nevoie mai mare de mecanici agricoli.

Școlile de maștrii mecanici vor trebui să asigure că în 1970 să existe cîte un maistru la fiecare secție și atelier de reparații la gospodăriile de stat, iar la stațiile de mașini și tractoare cîte unul la fiecare 50 de tractoare.

Acesta sînt în linii mari problemele care stau în fața agriculturii în noua etapă de dezvoltare. Sintem conștienți că țărănimii muncitoare, specialiștii agricoli, activul de partid și de stat vor munci cu avînt și abnegație pentru ridicarea continuă a agriculturii socialiste, pentru înflorirea patriei. (Aplauze îndelungate)

Cauza păcii și socialismului este de neînving

În cursa înarmărilor sint interese numai marile trusturi capitaliste, care obțin din aceasta profituri uriașe. Chiar în ziua în care delegația americană a prezentat conferinței de la Geneva un proiect de tratat cu privire la dezarmare, Camera reprezentanților a S.U.A. a adoptat un buget militar record pentru timp de pace, care prevede cheltuieli în scopuri militare de peste 35 miliarde dolari.

Pe lângă comerțurile de armament, cursa înarmărilor dă monopoluri și numeroase alte forme de a stoarcere dividende de miliarde. Există un vechi dicton care spune că timpul e bani; dar astăzi știți care speculează astera războinică au descoperit că și spațiu e bani, că și din ea se pot scoate dolari. Recent, o grupă arăta că în laboratoarele universității din Chicago și din Texas se lucrează de zor la prepararea unor „pastile anti-atomice”; s-a făcut mare reclamă, s-au obținut credite, presa a publicat articole cu titluri sensibile, s-au organizat demonstrații „belle” și drept, directorul unuiu din instituturile de cercetări care lucrează la acestea a făcut o declarație în care arăta: „oamenii care lucrează această activitate spun că mai degrabă și-ar săpa o gropă decît să se bazeze pe rețetele noastre” — dar „în definitiv, cu nimic sau fără nimic, e la fel, iar o gropă cere și timp și o sape”.

Există o rețetă eficientă împotriva primejdiilor războiului atomic, o rețetă sigură de securitate pentru oricare popor; înlăturarea armamentelor, interzicerea armelor de exterminare în masă! (Aplauze)

Întotdeauna cursa înarmărilor, S.U.A. și aliații lor din N.A.T.O., amănau să-și depășească superioritatea militară asupra țărilor laștimate socialiste. Țările socialiste au amenințat pe nimeni; dar ele se îngrijesc permanent de asigurarea capacității lor de apărare și posedă tot ce este necesar pentru a da o ripostă imediată oricărui agresor. (Aplauze)

În problema înarmărilor rămășițelor celui de-al doilea război mondial, țările țării noastre, și a celorlalte țări socialiste, este bine cunoscută: trebuie încheiat tratatul de pace germană, asigurîndu-se pe această bază transformarea Berlinului occidental dintr-un focar de încordare și de primejdii pentru pace, într-un oraș liber, demilitarizat, cu o atmosferă curată de mișcările războiului roșu. (Aplauze)

Conștienți pentru rezultate acestei probleme este și se pornește de la faptul istoric al existenței celor două state gemene, să se asigure strictă respectare a sovietizării E. D. Germaniei și să se pună capăt regimului de ocupație din Berlinul occidental. Pînă acum, în cursul tratatelor sovieto-germanice care se desfășoară de mai mult timp, s-au conturat anumite progrese: Uniunea Sovietică s-a situat consecvent la aceste tratative pe poziții constructive. Dacă din partea S.U.A. s-ar manifesta în continuare acele tendințe care denotă o poziție mai rațională, ar fi posibil să se ajungă la rezultate pozitive în încheierea păcii și încetării încordării internaționale.

În întreaga lume există teren ideea că la desînderea internațională ar aduce o importantă contribuție realizarea unor acorduri regionale, inclusiv crearea unor zone demilitarizate. Propuneri în 1957 realizarea unei în